

[Finansministeren.]

slag har, at man kan sige, at det forslag, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen her i dag har stillet, har noget meget langt sigte. Jeg vil som sagt ikke bestride, at det på kortere sigt kan have sin virkning, og at det som led i en helhedsløsning for at afbøde de øjeblikkelige valutavanskeligheder vil kunne indgå i forhandlingen; men det forudsætter, at oppositionen vil erkende noget af sigtet med stabiliseringslånet, som jo ikke ensidigt har været at lægge produktion og beskæftigelse hindringer i vejen, men tværtom ved fordeling af den forbrugsdæmpning, der skal finde sted, også inddrager de store indtægter under ordningen.

Jeg skal til slut sige, at ved de forhandlinger, som skal finde sted i udvalget, vil jeg gerne være med til at styrke dette formål med stabiliseringslånet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Per Hækkerup: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Da der foreligger indstilling fra grupperne, skal jeg allerede i indeværende møde lade foretage valg af det udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte.

Man gik altså til:

Valg på 17 medlemmer til et udvalg angående forslag til lov om et stabiliseringslån.

Valgt blev: *Per Hækkerup, Holger Eriksen, Ove Hansen, Hans Knudsen, Peter Nielsen, Hans Rasmussen, Edel Saunte, Aage Fogh, Tholstrup, Axel Kristensen, Henry Christensen, Erik Eriksen, Henry L. W. Jensen, Sønderup, Aksel Møller, Jørgen Jørgensen (Ullerup) og Poul Sørensen.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om selvangivelsen af indkomst og formue, om foranstaltninger til kontrol med selvangivelsen og om straffen for skatte-svig m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 65, fremsættelsen i tidenden sp. 25).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Hans Knudsen: De principper, der er nedlagt i det foreliggende lovforslag, har allerede adskillige gange været til behandling her i det høje ting i forbindelse med skattereformforslagenes øvrige indhold. Det er heller ikke nogen tilfældighed, når netop denne del af skattereformen, som indeholder bestemmelser om bedre kontrol med den hidtil dårligst kontrollerede del af indkomsterne, nu tages ud af det samlede reformkompleks til særskilt gennemførelse. Hver gang vi i de skiftende skatteudvalg siden maj måned 1954 har drøftet enkeltheder i skattereformen, har drøftet det, vi kaldte de små skattereformer — jeg tænker her bl. a. på præmiering af opsparing — har vi vist alle sammen stadig haft den fornemmelse, at de fordele, man her gav skatteyderne, meget ofte blev præget af en ulige virkning over for de forskellige grupper af skatteydere. Det var til eksempel meget lettere at præmiere opsparing af de enkelte års indkomster, hvis det lå sådan, at netop mulighederne for opsparing var nogenlunde de samme for skatteydere med ensartede skattepligtige indkomster. Men sådan er det jo desværre ikke. Dertil er indkomstansættelsen alt for usikker. Selv om de skattelignende myndigheder gør, hvad de evner for at få det bedste og det mest retfærdige indkomstgrundlag at fordele skatterne på, er netop fordelingsgrundlaget stadig væk for ulige.

Det er efter min mening fortsat en af de største brist i vor indkomstbeskatning, at kontrollen med indkomsterne ikke er lige effektiv over for alle skatteydere, og at meget betydelige indkomster kan unddrages indkomstbeskatningen. Derfor er det efter min mening også meget påkrævet, at vi netop indleder det videre arbejde med